

RKAFC heeft in het seizoen '51-'52 5 senioren- en 3 juniorenelftallen. Daarnaast is er nog een flink aantal, het precieze aantal is mij niet bekend, adspiranten- en welpenelftallen. Een viertal adspirantenelftallen wordt kampioen. Op sportief gebied zijn er verder weinig hoogtepunten terug te vinden.

Dat wil absoluut niet zeggen dat 1952 een saai AFC-jaar is. Er gebeurt heel wat, maar meestal op het gebied van wat secretaris Spruit in zijn jaarverslagen altijd "het interne leven, of het familieleven" noemt.

Er wordt bijvoorbeeld een nieuwe geestelijk adviseur benoemd door de bisschop. Na rector Boon en rector v.d. Hoek is het nu rector v.d. Zalm die AFC op geestelijk gebied komt adviseren. Het bestuur is blij met deze aanstelling, want de nieuwe G. A. heeft immers al heel wat ervaring opgedaan bij twee andere voetbalverenigingen, nl. bij Vitesse '22 uit Castricum en T.Y.B.B. uit Haarlem.

Trainer v.d. Bergh blijkt toch niet zo goed te bevallen. De veldtraining wordt als zeer matig ervaren, doordat de trainer te weinig overzicht heeft op de spelers. Er wordt daarom een sollicitatieprocedure opgestart, waarna er gekozen kan worden uit 10 kandidaten. Uiteindelijk wordt gekozen voor dhr. Eversteijn uit Heiloo. De nieuwe trainer zal voor zijn werkzaamheden (2 trainingsavonden incl. reiskosten en zondagsbezoek) een vergoeding krijgen van f 25,- per week.

Wat echter verreweg het meeste leven in de AFC-brouwerij zal brengen is de kwestie die in de notulen van 1952 vaak omschreven wordt als de "baas boven baas actie". De aanleiding van deze kwestie ligt in het feit dat het bestuur meer grip wil krijgen op de organisatie van de zogenaamde clubavonden. Nadat voorzitter v.d. Berg zitting heeft genomen in de Clubavondcommissie, ontstaat er een soort machtsstrijd tussen de reeds zittende leden van deze commissie en de voorzitter. Dit resulteert er uiteindelijk in dat er een afscheiding plaatsvindt, en dat er door de "afvalligen" buiten AFC om een klaverjasclub wordt opgericht, waardoor het AFC onmogelijk gemaakt wordt de traditionele clubavonden op de gebruikelijke wijze voort te zetten. Het gekrenkte bestuur reageert hierop door de betrokken leden, de heren J. Smit, A. van Rhon en E. Beemster, voor 1 jaar schorsen. Als reden voor deze schorsing wordt aangevoerd: wangedrag, het saboteren van het normale verenigingsleven. Op 4 januari 1952 vindt in het K.A.J. gebouw aan de Laat een buitengewone ledenvergadering plaats. In de discussie over bovengenoemde kwestie neemt penningmeester Brugman het op voor zijn voorzitter. Hij uit daarbij "zijn bewondering voor het geduld van de voorzitter die zeer zeer vele moeilijkheden heeft moeten overwinnen en zeer veel heeft te slikken gehad." Tijdens de vergadering stelt het bestuur de vertrouwenskwestie. "Op de vraag wie tegen het Bestuur is meldt niemand zich." De heer ten Hoop maakt vervolgens een einde aan de discussie door de leden aan te sporen "te bedenken dat wij een voetbalclub zijn en geen klaverjasclub. Onze aandacht moet op voetballen gericht zijn."

In juni '52 wordt de algemene ledenvergadering gehouden. Als de nieuwe geestelijk adviseur aan het woord komt, constateert hij dat hij in de korte tijd dat hij bij AFC actief is meer moeilijkheden heeft meegemaakt dan in de 13½ jaar bij zijn vorige verenigingen. "Spreker critiqueert de onderlinge sfeer, de vele kletspraatjes - de één zegt dit, de ander dat - de onbegrijpelijkste dingen doen de ronde, steeds moet je op de bres staan kletspraatjes weder weg te praten. Een ongelukkige mentaliteit, welke de vereniging zeer

veel schade berokkent en waardoor de gekrenkte goodwill een grote knauw krijgt." Hij spoort de leden aan "vertrouwen te hebben in het bestuur, dat niet uit onredelijke mensen bestaat. Geeft de roddelaar, die beweerde dat A.F.C. over de kop ging hetzelfde antwoord als ik hem gaf: dan over mijn lijk."

Dat de nieuwe geestelijk adviseur inderdaad wel even heeft moeten wennen aan de Alkmaarse mentaliteit blijkt ook uit het volgende citaat: "De nieuwe G.A. schreef in ons clubblad, dat Vitesse en T.Y.B.B. zijn hart gestolen hadden. Ik heb zo'n idee dat wij nog niet aan die diefstal toe zijn. Het is hoogstens bij een schuchter inbraakje gebleven."

Gelukkig komen er in '52 ook nog een aantal andere onderwerpen aan bod. Hieronder twee citaten uit de notulen van de bestuursvergaderingen:

"Een nieuwe bal die 5 x gebruikt werd zou aan flarden liggen, zo luidden althans enige pessimistische berichten. Dhr. Schimmel merkt op dat het niet zo'n vaart liep, wat voor de Penningmeester evenwel een reden was om het met betalen ook niet zo'n vaart te laten maken."

"De voorzitter memoreert in zijn openingswoord dat in de afgelopen maand wederom een lang gekoesterde wens vervuld werd, n.l. licht op het A terrein."

Bovengenoemde citaten zijn afkomstig van dhr. Spruit, secretaris van AFC tussen 1945 en 1962. Siem Spruit was een creatief man. Hij was o.a. de componist van de muziek van het AFC-clublied. Tot slot van dit jaarverslag nog twee voorbeelden van het creatieve taalgebruik van deze oud-secretaris: Als er na lang zoeken in 1952 een nieuwe terreincommissaris (dhr. van Saaze) wordt gevonden, schrijft hij: "Wij zijn dik in onze sas met van Saaze." Als hij betoogt dat de leden af en toe bereid moeten zijn voor de club "een offertje te brengen", maakt hij de vergelijking met Christus, "onze groote Meester, die dat ook zo vaak deed". Hij voegt er aan toe, dat "onze naam toch ook betekent: All For Christ".

ALL FOR CHRIST